

இது போதும் எனக்கு..

அதிகாலை ஓலிகள்
ஐந்துமணிப் பறவைகள்
இருட்கதவுதட்டும் சூரியவிரல்
பள்ளியெழுச்சி பாடும்
உன்பாதக்கொலுசு
உன் கண்ணில் விழிக்கும்
என் கண்கள்
இதுபோதும் எனக்கு

**

தண்ணீர் போலொரு வெந்நீர்
சுகந்தம் பரப்பும் துவாலை
குளிப்பறைக்குள் குற்றாலம்
நான் குளிக்க நனையும் நீ
இதுபோதும் எனக்கு

**

வெளியே மழை
வேடிக்கை பார்க்க ஜன்னல்
ஒற்றை நாற்காலி
அதில் நீயும் நானும்
இதுபோதும் எனக்கு

**

குளத்தங்கரை
குளிக்கும் பறவைகள்
சிறகு உலர்த்தத்
தெறிக்கும் துளிகள்
முகம் துடைக்க
உன் முந்தானை
இதுபோதும் எனக்கு

**

நிலா ஒழுகும் இரவு
திசை தொலைத்த காடு
ஒற்றையடிப்பாதை
உன்னோடு பொடிநடை
இதுபோதும் எனக்கு

**

மரங்கள் நடுங்கும் மார்கழி
ரத்தம் உறையும் குளிர்
உஷ்ணம் யாசிக்கும் உடல்
ஒற்றைப் போர்வை
பரஸ்பர வெப்பம்
இதுபோதும் எனக்கு

**

நிலாத் தட்டு
நட்சத்திரச் சோறு
கைகழுவக் கடல்
கைதுடைக்க மேகம்
கனவின் விழிப்பில்
கக்கத்தில் நீ
இதுபோதும் எனக்கு

தபோவனக் குடில்
தரைகோதும் மரங்கள்
நொண்டியடிக்கும் தென்றல்
ஆறோடும் ஓசை
வசதிக்கு ஊஞ்சல்
வாசிக்கக் காவியம்
பக்க அடையாளம் வைக்க
உன் கூந்தல் உதிர்க்கும்
ஓரிரு பூ
இதுபோதும் எனக்கு

**

பூப்போன்ற சோறு
பொரிக்காத கீரை
காய்ந்த பழங்கள்
காய்கறிச் சாறு
பரிமாற நீ
பசியாற நாம்
இதுபோதும் எனக்கு

**

மூங்கில் தோட்டம்
மூலிகை வாசம்
பிரம்பு நாற்காலி
பிரபஞ்ச ஞானம்

நிறைந்த மௌனம்
நீ பாடும் கீதம்
இதுபோதும் எனக்கு

**

அதிராத சிரிப்பு
அணிச்சப்பேச்சு
உற்சாகப்பார்வை
உயிர்ப் பாராட்டு
நல்ல கவிதைமேல்
விழிந்து வழியும்
உன்
ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர்
இருந்தால் போதும்
எதுவேண்டும் எனக்கு?

**

வெள்ளிக் கொலுசொலி வீதியில் கேட்டால்..

உன் வெள்ளிக்கொலுசொலி
வீதியில் கேட்டால்
அத்தனை ஜன்னலும் திறக்கும்.

உன் பார்வை
கொஞ்சம்விலகிவிட்டால்
ஆயிரம் கண்கள் துளைக்கும்.

உன் எச்சில் சோற்றை
காகம் தின்றால்
சாபம் பட்டே இறக்கும்.

நீ செதுக்கிப் போட்ட
பென்சில் துகள்கள்

கவிதையை விட
இனிக்கும்.

உன் வீட்டுப் பூனை
இங்கு வந்தால் என்
தட்டுச் சோறு கிடைக்கும்.

ஒட்டுப்பொட்டை
தவறவிட்டாய்
என் புத்தகம் தேடு
இருக்கும்.

நீ
மருதாணியை
பூசிக்கொண்டால்
மருதாணிச் செடி
சிவக்கும்.

நீ
மொட்டை மாடிக்கு
வந்து நின்றால்
எங்கும்
தலைகள் முளைக்கும்.

நீ
அழகிப் போட்டியில்
கலந்துகொண்டால்
அழகே தோற்றுப் போகும்.

நீ
முடி விலக்கும்
நளிநம் கண்டு
மேகம் விலகிப் போகும்.

நீ
சூடிய பூவை
மீண்டும் விற்கும்
பூக்கடைகளில்

கூட்டம்.

நிலவை நீயும்
கேட்டுக்கொண்டால்
நிதமும் பிறையாய்ப்
போகும்.

உன் வீட்டுக்கதவு
திறந்திருந்தால்
வைகுண்ட ஏகாதசி.

உன் முகத்தைக்
கூந்தல் மறைத்ததனால்
பகலில் நடுநிசி!!

**

காலமே என்னைக் காப்பாற்று..!

அதிகாலைக்கனவு கலைக்கும்
அலாரத்திடமிருந்தும் -

நித்தம் நித்தம்
ரத்தத்தில் அச்சேறிவரும்
பத்திரிகைச் செய்திகளின்
பயங்கரத்திலிருந்தும் -

தென்னைமரத்தில் அணில்
வேடிக்கைபார்க்கும்
குழந்தை நிமிஷத்தில்
அலறும் தொலைபேசியின்
அபாயத்திலிருந்தும் -

ஒளிமயமான கற்பனை
உதிக்கும் வேளை
தலைமறைவாகித் தொலைக்கும்
பேனாவிலிருந்தும் -

விஞ்ஞானிபோல் புத்திசெதுக்கி
முனிவன்போல் புலனடக்கித்

தும்பிபிடிக்குமொரு
பொற்பொழுதில்
தொழிலைக் கெடுக்கும்
தும்மலிலிருந்தும் -

காலமே
என்னைக்
காப்பாற்று

**

ஒரே ஒரு புத்தகம்
படித்த அறிவாளி' யிடமிருந்தும் -

சினேகிக்கும் பெரியவர்களின்
சிகரெட் புகையிலிருந்தும் -

எல்லாரும் கதறியழ
எனக்குமட்டும் கண்ணீர்வராத
இழவு வீட்டிலிருந்தும் -

காலமே
என்னைக்
காப்பாற்று

**

பயணியர்விடுதிக்
கொசுவிடமிருந்தும் -

முத்திரைவிழாத அஞ்சல்தலைகளை
உற்றுக்கிழித்துப் பயன்படுத்தும்
உலோபியிடமிருந்தும் -
கை கழுவ அமர்ந்த
சாப்பாட்டு மேஜையில்
கைகுலுங்க வரும்
கைகளிலிருந்தும்...

நோயுற்ற காலை
தனிமையிலிருந்தும் -

நோய்கள் வந்தபின்

மருந்திடமிருந்தும் -

மருந்து தீர்ந்தபின்
நோயிடமிருந்தும் -
காலமே
என்னைக்
காப்பாற்று

**

எனதுபக்கம் நியாயமிருந்தும்
சாட்சிகள் இல்லாச் சந்தர்ப்பத்திலிருந்தும் -

வருமானம் எல்லாம்
தீரும் வயதில்
வரிபாக்கி கேட்கும் ஆணையிலிருந்தும் -

என்னைப் பகையாய்
எண்ணும் வாசலில்
பரிந்துரைகோரும் பாவத்திலிருந்தும் -

இல்லைபென்றொருவன்
தவிக்கும்பொழுதில்
இல்லைபென்று நான்
தவிர்ப்பதிலிருந்தும்

காலமே
என்னைக்
காப்பாற்று

**

சக ரயில் பயணியின்
அரட்டையிலிருந்தும்
அரட்டை முடிந்ததும்
குறட்டையிலிருந்தும்

காலமே
என்னைக்
காப்பாற்று

**

தீதும் நன்றும்

பிறர்தர வாரா
என்பது
எனக்கு ஏற்புடைத்தென்பதால்

என்னிடமிருந்தே
என்னிடமிருந்தே

காலமே
என்னைக்
காப்பாற்று

**

நம்பிக்கை ஊன்றி நட..

ஏ!
எந்திர மனிதா!
இன்று முதல்
சிரிக்கப் பழகு
கண்ணீர் சுண்டிக்
கடலில் எறி!

எரிமலைக் குழம்பா?
இரும்பு காய்ச்சு!

பூகம்பமா?
பூச்செடிகளை மாற்றி நடு!

தாடி சோகம்
இரண்டையும்
ஒரே கத்தியால்
மழித்து விடு!

பத்திரிகை முதல் பக்கம்
அத்தனையும் ரத்தமா?
தலைப்புச் செய்தியில்
தேசமே காணாமா?
தேநீர் குடி

ஓசோன் கூரையில்
ஓட்டையா?
குடைபிடி

எந்தக் காலத்தில்
பூமி
தலைசுற்றாமல்
சுற்றியது?

பல் முளைக்கையில்
ஈறு வலிக்கும்
மாற்றம் முளைக்கையில்
வாழ்க்கை வலிக்கும்
வலியெடுத்தால் வழிபிறக்கும்
வழிபிறந்தும் வலியிருக்கும்

பூமி பொதுச் சொத்து
உன் பங்கு தேடி
உடனே எடு
ஒவ்வொரு மேகத்திலும்
உன் துளி உண்டு
ஒவ்வொரு விடியலிலும்
உன் கிரணம் உண்டு
வானம் போலவே
வாழ்க்கையும் முடிவதில்லை

**

முதற்காதல்
முற்றும் தோல்வியா?
இன்னொரு காதலி
இல்லையா என்ன?
பூமியை நோக்கி
அழிவுக் கோளா?
இன்னொரு கிரகம்
இல்லையா என்ன?

**

சிரி
நம்பிக்கை ஊன்றி

நட

ஆனால் மனிதா
அவசரப்படாதே
மண்ணின் பொறுமைதான்
மலை

கரியின் பொறுமைதான்
வைரம்

தாயின் பொறுமைதான்
நீ

நான்காண்டுப் பொறுமைதானே
பிப்ரவரியின்
ஒருநாள் உயர்வு?

ஏ

எந்திர மனிதா
இன்று முதல்
சிரிக்கப் பழகு
இந்த பூமி
சிரிப்பவர் சொர்க்கம்
அழுபவர் கல்லறை

உன் உதடு
கல்லறையா? சொர்க்கமா?

**

அறிவு

உறவை
டாலர்களாக பார்க்கும்
உணவை
வைட்டமின்களாய்ப் பார்க்கும்

நாற்பது வரைக்கும்
அவர்கள் சாப்பிட உணவு

நாற்பதுக்குப் பிறகு
அவர்களைச் சாப்பிடும் உணவு

வாரத்திற்கு ஐந்துநாள்
வாழ்க்கை விற்கப்படும்

வாரத்திற்கு இரண்டு நாள்
வாழ்க்கை வாங்கப்படும்

பாசம்
பாலிதின் பை

காதல்
கைதுடைக்கும் காகிதம்

அங்கங்கே
ரகசியக் குரலில்
கோஷம் கேட்கும்

வீட்டு கூரையில்
நிலா வேண்டுமா?
மாத்திரை போடு!

தூரியனில் நடக்க வேண்டுமா?
மாத்திரை போடு!

கிளியோபாட்ரவை
எழுப்பி தருகிறோம்
மாத்திரை போடு!

இப்படி
வீதி முனைகளில்
சுலபப் தவணைகளில்
தற்கொலை விற்கும்

பாப்கொர்ன் கொரித்துக்கொண்டே
பள்ளி மாணவி சொல்வாள்
"இன்றைக்கே
கலைத்து விடுங்கள் டாக்டர்
நாளை
பத்தாம் வகுப்பு பரிட்சை!"